

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 269. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387121792/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Vi havde en Seng at lægge os i, ikke heller kunde vi sove,
før de havde lagt os sammen i vor egen Bysselov.
Til Skole og fra Skole gik vi knøvt og holdt hverandres Hænder;
og hver en Pyt jeg bar hende over, fordi at hun var mindre.

Saa fulgtes vi, mens vi var smaa; og siden, da vi blev større,
vi gik en Vinter begge to til Præsten i Forhør.
Og saa blev hun mit Gadelam og jeg hendes Nytaarsgave da,
dengang at de delte Kæresten ud i Karle- og Pigefag da.

Men siden, da jeg voksede bedre til og blev de enogtyve,
saa maatte jeg til Session og springe Soldat og lade mig skrive.
Jeg fik mit Pas, og Sessel græd og sagde: »Farvel nu, Per!
Jeg tænker vist, du gaar din Vej, jeg ser dig aldrig mer.»

Hun græd – jeg græd – det var en Ynk, og vi græd begge to.
Men da vi skiltes, lovede hun, at hun skulde blive mig tro.
Saa maatte jeg da marchere af Sted og ind til Regimentet.
Jeg saa hende ikke i elleve Aar; det havde jeg aldrig ventet.

I to Aar gik jeg Skolen igennem, og siden kom jeg i Krig;
der led jeg Ondt og Haardhed; det var en sølle Tid.
Tilslidst kom jeg i Slag og fik min højre Arm spoleret.
De skar den af ved Akselen, og saadan blev jeg kureret.

De kunde ikke bruge mig længer der, og derfor fik jeg Lov.
Saa gik jeg hjem den lange Vej, helt ude fra Itzehoe.
Jeg tænkte saa tit og mange Gange: hvordan mon Sessel har det?
kan hælde sig, hun er død og heine, saa er hun vel forvaret.

Og som jeg kommer til vor By og ser til Mortens Gaard,
hvor jeg havde levet saa glædeligt mine gode Ungdomsaar,
da var der Spil og Lystighed og Huset fuldt af Gæster,
og Gildevogne i den hele Gaard og Tofen fuld af Heste.

Og da jeg kom saa til den Dør og sagde: Gudsfred herinde!
da var der ikke en, sagde Tak, ikke en, der kunde mig kende,